

Sygn. akt VI P 38/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Parzybut-Dan

Protokolant: st. sekr. sądowy Edyta Szalkowska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Płocku

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa W. G.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w P.

o wynagrodzenie za pracę

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Hanna Parzybut-Dan

Uzasadnienie postanowienia z dnia 10 stycznia 2019 r.

W. G. wystąpił w dniu 29 listopada 2018 r. z pozwem przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w P. o wydanie nakazu zapłaty i orzeczenie w nim, że pozwany jest zobowiązany zapłacić powodowi kwotę 400.078,00 zł tytułem wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy od 14 listopada 2017 r. do 25 października 2018 r.

Zarządzeniem z dnia 30 listopada 2018 r. przewodnicząca stwierdziła brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i skierowała sprawę do rozpoznania w trybie zwykłym.

Pismem z dnia 10 grudnia 2018 r. powód W. G. wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w wysokości 430.504,55 zł poprzez zajęcie wierzytelności z dwóch rachunków bankowych prowadzonych dla pozwanego przez Bank (...) S.A. I Oddział w P., zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym wynagrodzenia za zastępstwo procesowe według norm przepisanych. Na sumę oczekiwanego zabezpieczenia w łącznej wysokości 430.504,55 zł składają się następujące kwoty: 400.078,00 zł - należność główna; 3.222,55 zł - odsetki ustawowe za opóźnienie ustalone od należności głównej na dzień sporządzenia niniejszego wniosku; 20.004,00 zł - koszty postępowania obejmujące opłatę sądową od pozwu, 7.200,00 zł - koszty zastępstwa procesowego. Wskazał, że okoliczności uprawdopodobniające roszczenie objęte wnioskiem opisane zostały w pozwie. Udzielenie zabezpieczenia ma na celu udzielenie powodowi natychmiastowej i tymczasowej ochrony prawnej poprzez zapewnienie, że czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy, możliwe będzie osiągnięcie przez niego celów tego postępowania. Brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego orzeczenia. Uwzględnić przy tym bowiem należy następujące okoliczności:

a) nacechowaną wyłącznie złą wolą pozwanej odmową wypłaty należnego powodowi na mocy art. 47 zdanie 2 k.p. - wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy, skutkujące koniecznością dochodzenia kwot w niniejszym postępowaniu;

b) pogłębiającą się, trwającą od co najmniej trzech już lat złą finansową pozwanej, na poparcie czego powołał się na oficjalne informacje zawierające raport kwartalny z 26.10.2018 r. znajdujący się na stronie internetowej spółki.

Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 10 stycznia 2019 r. zmienił sposób zabezpieczenia z dotychczas określonej na polegającą na zobowiązaniu pozwanego do zapłaty jednorazowo kwoty 430.504,55 zł. Wniosek oparł na treści art. 753§1 k.p.c. w zw. z art. 753¹ §1 k.p.c.

Pozwany wniósł o oddalenie wniosku o zabezpieczenie, ponadto wskazał, że zmiana sposobu zabezpieczenia powinna nastąpić w piśmie procesowemu analogicznie do zmiany powództwa stosownie do treści art. 193§2 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd rozważył procesową możliwość zmiany sposobu zabezpieczenia zgłoszonej w formie ustnej do protokołu rozprawy. Zgodnie z art. 193 § 1k.p.c. zmiana powództwa jest dopuszczalna, jeżeli nie wpływa na właściwość sądu. W świetle art. 193 § 2¹k.p.c. z wyjątkiem spraw o roszczenia alimentacyjne zmiana powództwa może być dokonana jedynie w piśmie procesowym. Przepis art. 187 stosuje się odpowiednio.

Przepisy o postępowaniu zabezpieczającym nie posiadają odrębnej regulacji w zakresie zmiany sposobu zabezpieczenia, nie odsyłają też do stosowania przepisów 193 § 2¹k.p.c. o zmianie powództwa. Stąd zmiana formy zabezpieczenia ustnie do protokołu rozprawy jest skuteczna i prawnie dopuszczalna.

Art. 730 § 2 k.p.c. stanowi, że Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku. Ponadto zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Na podstawie art. 753 § 1k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Z kolei art. 753¹ § 1 pkt 2 k.p.c. stanowi, że przepis art. 753 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia roszczeń o wynagrodzenie za pracę. W sprawach wymienionych w § 1 w pkt 1, 2 i 9 do udzielenia zabezpieczenia nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego (art. 753¹ § 3 k.p.c.)

W przypadku zabezpieczenia roszczeń o wynagrodzenie za pracę wykazanie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia nie jest wymagane, co wynika z treści art. 753¹ § 3 kpc. Podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Wnioskodawca uprawdopodobnił istnienie swojego roszczenia. Dowody zaoferowane przez powoda pozwalają na uznanie, iż przysługuje mu roszczenie o wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy. Na mocy prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 listopada 2017 r. w sprawie IV P 29/17 został bowiem przywrócony do pracy u pozwanego (...) S.A. w P.. Ponadto Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy do dnia 14 listopada 2017 r. w wysokości 231.666,66 zł. Powód zgłosił gotowość do pracy w dniu 26 października 2018 r. (k. 24 akt).

Roszczenie o zapłatę zaległego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy nie jest roszczeniem tożsamym z wynagrodzeniem za pracę. Zgodnie z art. 47 k.p. wynagrodzenie za pozostawanie bez pracy rozumie się jako ekwiwalent/ odszkodowanie za niezatrudnienie u pozwanego pracodawcy. Podjęcie pracy w wyniku przywrócenia do pracy jako warunek nabycia prawa do wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy należy rozumieć nie jako faktyczne podjęcie pracy, lecz w znaczeniu prawnym. Polega ono na zgłoszeniu gotowości do niezwłocznego podjęcia pracy (art. 48 § 1 k.p.) i faktycznym okazaniu tej gotowości. Wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy oblicza się jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy (§ 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w Kodeksie pracy Dz. U. 2017.927 j.t.). Wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, mimo podobnej nazwy, nie jest wynagrodzeniem za pracę. Ma raczej charakter kompensacyjno- odszkodowawczy, ponieważ stanowi pokrycie szkody, jaką pracownik ponosi wskutek niezgodnego z prawem pozbawienia go zatrudnienia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2009 r., II PK 117/08, LEX nr 738349). W wyroku z 12 lipca 2011 r. II PK 18/11, LEX nr 1217289 Sąd Najwyższy stwierdził, że: wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy to odszkodowanie za szkodę, jaką poniósł pracownik w wyniku utraty wynagrodzenia za pracę wskutek niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy. Wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy powinno więc odpowiadać wynagrodzeniu za pracę, jakie otrzymywałby pracownik, gdyby w tym czasie pracował. Należy więc uwzględnić wszystkie prawnie dopuszczalne i konieczne zmiany (podwyższenia, ale i obniżenia) w wysokości tego wynagrodzenia, które nastąpiłyby (musiałyby nastąpić), gdyby pracownik kontynuował zatrudnienie.

Wobec stwierdzenia, że roszczenie o wynagrodzenie za pracę i za okres pozostawania bez pracy, nie są tożsamymi roszczeniami, forma zabezpieczenia, którą wybrał powód, na podstawie art. 753 § 1 k.p.c. nie może być realizowana. Dodatkowo za oddaleniem wniosku o zabezpieczenie przemawia fakt, że taki sposób zabezpieczenia zmierza do zaspokojenia roszczenia, bowiem sprowadza się do zapłaty całej sumy dochodzonej pozwem z kosztami procesu, co jest sprzeczne z art. 731 k.p.c.

W stanie faktycznym sprawy, żądanie zasądzenia wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy wymaga też spełnienia pozostałych przesłanek do zabezpieczenia, a zatem uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W ocenie Sądu ten wymóg nie został spełniony, gdyż: pozwany jest wypłacalną spółką prawa handlowego, nadal prowadzi działalność gospodarczą, nie znajduje się w stanie upadłości bądź likwidacji, nadto pozwany wypłacił powodowi już bez żadnych ograniczeń, bez postępowania egzekucyjnego 231.666,66 zł na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Płocku w sprawie IV P 29/17. Te wszystkie okoliczności przesądziły za oddaleniem wniosku o zabezpieczenie na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c., art., (...) § 1 pkt 2 k.p.c., 730 § 2 k.p.c.

SSO Hanna Parzybut-Dan